

ประกาศนายทะเบียนพรรคการเมือง

เรื่อง รับผิดชอบการจัดตั้งพรรคพลังมวลชน

ด้วย นายทะเบียนพรรคการเมืองได้รับแจ้งการจัดตั้งพรรคการเมืองชื่อ พรรคพลังมวลชน ตามมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๐ ไว้ใน ทะเบียนพรรคการเมือง เลขที่ ๒/๒๕๕๔ ตั้งแต่วันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๕๔ โดยมีรายละเอียดเกี่ยวกับ นโยบายพรรคการเมือง ข้อบังคับพรรคการเมือง และรายชื่อคณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองของ พรรคพลังมวลชน ดังนี้

นโยบายพรรคพลังมวลชน

พ.ศ. ๒๕๕๔

๑. ปณิธานระบบการเมือง การปกครอง

มีเป้าหมายเพื่อให้การเมืองการปกครอง มีความโปร่งใส มีประสิทธิภาพสามารถสนองตอบ ต่อความต้องการของประชาชนได้มากที่สุด เช่น

๑.๑ ในทางการเมือง : ต้องมีกระบวนการคัดกรองผู้ที่จะเข้าสู่การเมืองโดยเฉพาะผู้ที่ดำรง ตำแหน่งสำคัญ ทั้งในการเมืองระดับท้องถิ่นและระดับชาติ

๑.๒ เพื่อให้ผู้ที่เข้ามาทำหน้าที่ในระดับต่าง ๆ ทางการเมืองสามารถสนองตอบต่อความต้องการ ของประชาชนได้มากที่สุด ควรต้องแยกอำนาจบริหาร และอำนาจนิติบัญญัติออกจากกัน เพื่อให้ทั้งสองฝ่าย ทำหน้าที่ของตนในฐานะตัวแทนของประชาชน และรับผิดชอบต่อประชาชนได้อย่างเต็มที่

๑.๓ ในทางการเมืองการปกครอง : เนื่องจากปัจจุบันในการบริหารราชการแผ่นดินให้แยกออก เป็นการบริหารราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น ซึ่งการบริหารราชการส่วนภูมิภาค ได้มีรูปแบบและเนื้อหาที่ทับซ้อน การบริหารราชการส่วนกลาง และส่วนท้องถิ่น ซึ่งสองหน่วยงานดังกล่าว สามารถดำเนินการได้เองอยู่แล้ว จึงควรยุบเลิกการบริหารราชการส่วนภูมิภาคออกไป หรือเปลี่ยนแปลงบทบาท และหน้าที่ให้เหมาะสม ซึ่งจะทำให้ระบบการปกครองมีประสิทธิภาพ และสิ้นเปลืองงบประมาณ และเวลาน้อยกว่ามาก เป็นต้น

เหตุผลที่การปฏิรูปต้องทำอย่างเป็นระบบ เพราะสังคมต้องมีทิศทาง และเป้าหมายที่แน่นอน การปฏิรูปส่วนใดส่วนหนึ่งจะไม่เป็นประโยชน์ใด ๆ แต่จะยิ่งก่อปัญหาในระยะยาวที่ไม่จบสิ้นอย่างปัจจุบัน

๒. ปฏิรูประบบเศรษฐกิจ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

เนื่องจากระบบเศรษฐกิจทุนนิยมแบบเสรี เป็นแนวทางเศรษฐกิจหลักที่ประเทศไทยได้ใช้มาอย่างช้านาน จนถึงปัจจุบันนี้ ทั้งที่สภาพแวดล้อมทางสังคม เศรษฐกิจและการเมือง ทั้งภายในและภายนอกประเทศ รวมทั้งปัจจัยการผลิตต่าง ๆ และทรัพยากรธรรมชาติที่เป็นรากฐานดั้งเดิมทางเศรษฐกิจของประเทศได้มีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างมากมาแล้ว ซึ่งประเทศต่าง ๆ ที่ใช้ระบบทุนนิยมด้วยกันก็ได้มีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงไปอย่างมาก สำหรับประเทศไทยที่สามารถใช้ระบบทุนนิยมแบบดั้งเดิมนี้ อยู่ได้อย่างยาวนาน เป็นเพราะปัจจัยทางภูมิศาสตร์เป็นสำคัญ กล่าวคือ ประเทศไทยตั้งอยู่บนพื้นที่อันเป็นที่ซึ่งอุดมสมบูรณ์มากที่สุดแห่งหนึ่งของโลกแต่ในปัจจุบันสังคมโลก ได้ขับเคลื่อนไปอย่างรวดเร็วและประชากรโลกก็เพิ่มขึ้นเป็นอย่างมาก รวมทั้งประชากรไทยก็เช่นเดียวกัน ซึ่งถ้าเราไม่มีการปรับตัวแบบขนานใหญ่ในอนาคตอันใกล้ ประเทศเราก็ไม่อาจหลีกเลี่ยงจากความล่มสลายได้ เพื่อแก้ปัญหาในปัจจุบันและป้องกันบรรเทาปัญหาในอนาคต จึงต้องมีการปฏิรูประบบเศรษฐกิจ เพื่อให้ประเทศไทยสามารถพึ่งตนเองได้อย่างยั่งยืน

สำหรับวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องพัฒนาควบคู่ไปกับการพัฒนาเศรษฐกิจ เพราะปัจจัยทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีจะมีผลโดยตรงต่อการขับเคลื่อนทางเศรษฐกิจ ดังนั้น ประเทศไทยจึงจำเป็นต้องยกระดับและเพิ่มขีดความสามารถทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยมุ่งสู่การเป็นผู้ประดิษฐ์คิดค้นและสร้างสรรค์เทคโนโลยี แทนการเป็นเพียงผู้ใช้ในปัจจุบัน

๓. ปฏิรูประบบการศึกษา และสวัสดิการทางสังคม

เนื่องจากกระบวนการศึกษาเรียนรู้ของสังคมไทยถูกครอบงำด้วยระบบลัทธิความเชื่อ ความศรัทธาอย่างยาวนานซึ่งเป็นผลมาจากปัจจัยต่าง ๆ เช่น ความเชื่อทางศาสนา ประเพณี วัฒนธรรมและรากฐานทางสังคมอื่น ๆ เป็นต้น

ถึงเวลาที่กระบวนการการศึกษาเรียนรู้ จะต้องแยกออกจากการเชื่อถือศรัทธาให้ชัดเจน เพื่อให้คนไทยรู้จักใช้ความคิดอย่างเป็นเหตุเป็นผลมากขึ้น และสามารถพัฒนาองค์ความรู้ของตนเองในด้านต่าง ๆ ได้ เพราะที่ผ่านมการศึกษาเรียนรู้ของคนไทยตั้งแต่วัยเยาว์จนเติบโตใหญ่ ไม่เป็นไปแบบวิทยาศาสตร์ คือ แยกความเชื่อ และการเรียนไม่ออก ทำให้ถึงจะมีคนเรียนเก่งมากแต่คนเก่งก็มีน้อย คนเรียนเก่งกลับไม่เป็นคนเก่ง จึงเป็นปัญหาที่รัฐจะต้องรับผิดชอบ เพราะถือเป็นปัญหาของสังคมโดยตรง ประชาชน

คือผู้ได้รับผลกระทบจากระบบการทางสังคม ดังนั้น การศึกษาเรียนรู้ จึงต้องได้รับการปฏิรูปอย่างเป็นระบบ

สำหรับสวัสดิการทางสังคม ซึ่งรัฐจะต้องจัดให้มีขึ้นอย่างเป็นระบบ และถูกทิศทางอย่างรอบด้าน เพื่อเป็นหลักประกันในคุณภาพชีวิต การที่จัดให้อยู่ในข้อเดียวกันกับการปฏิรูปการศึกษา เพราะประชาชนไม่อาจมีการศึกษาที่ดีได้ ภายใต้บรรยากาศที่ไม่เอื้ออำนวย เช่น ขณะเรียนหนังสือก็ต้องคิดกังวลเรื่องการกินอยู่ การรักษาพยาบาล การเดินทาง เป็นต้น กล่าวคือ การศึกษาจะดีได้ก็ด้วยการมีคุณภาพชีวิตที่ดี

๔. ปฏิรูปกระบวนการยุติธรรม

เนื่องจากในกระบวนการยุติธรรมมีระบบ และขั้นตอนมากมาย และประชาชนก็ถูกปิดปากว่า จะอ้างว่าไม่รู้กฎหมายไม่ได้ ดังนั้น โอกาสที่ประชาชนคนธรรมดาสามัญทั่วไป จะเข้าถึงความยุติธรรมได้จริง จึงเป็นไปได้น้อย บางคนแค่เงินจะนั่งรถไปศาลก็ยังมีแล้ว จะหาเงินที่ไหนไปจ้างทนาย แล้วพวกเขา จะเข้าถึงความยุติธรรมได้อย่างไร ซึ่งในสังคมประชาธิปไตยนั้น รัฐควรหยิบยื่นความยุติธรรมให้กับประชาชน ผู้เป็นเจ้าของอำนาจอธิปไตย ไม่ใช่ให้ประชาชนเดินไปหาความยุติธรรมเอาจากรัฐ ยิ่งโดยเฉพาะผู้ยากไร้แล้ว เท่ากับพวกเขาไม่ได้รับความเป็นธรรมตั้งแต่ก้าวออกจากบ้าน แล้วจะสรรหาความยุติธรรมให้กับพวกเขา จากที่ไหนได้อีก ดังนั้น กระบวนการยุติธรรมจึงต้องได้รับการปฏิรูปอย่างเป็นระบบ

๕. ปฏิรูปที่ดินและระบบนิเวศน์

เนื่องจากประเทศไทยเป็นประเทศเกษตรกรรมและมีรายได้จากภาคเกษตรเป็นสำคัญ แต่เกษตรกรผู้เป็นกำลังสำคัญส่วนใหญ่ของแผ่นดินเป็นคนยากจน ไม่มีที่ดินเป็นของตนเองหรือมีบ้างก็เล็กน้อย โดยที่ดินส่วนใหญ่จะตกอยู่ในการถือครองของนายทุน จึงก่อให้เกิดปัญหาตามมามากมาย เช่น ปัญหาการบุกรุกที่สาธารณะ ป่าสงวน และที่อนุรักษ์ต่าง ๆ รวมทั้งบุกรุกที่ของเอกชน เป็นต้น นอกจากจะส่งผลเสียหายต่อประชาชนโดยตรง แล้วยังส่งผลเสียหายต่อเศรษฐกิจสังคม และกระทบต่อความสมดุลของระบบนิเวศน์

จึงต้องมีการปฏิรูปที่ดินของประเทศไทยควบคู่ไปกับการคุ้มครองป้องกัน และรักษาความสมบูรณ์ของระบบนิเวศน์ให้คงอยู่อย่างถาวร

ส่วนนโยบายอื่น ๆ พรรคจะส่งเสริม และดำเนินการให้ตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนอย่างสูงสุด โดยให้เป็นไปตามแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ และการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

ข้อบังคับพรรคพลังมวลชน

พ.ศ. ๒๕๕๔

ข้อบังคับพรรคพลังมวลชน พ.ศ. ๒๕๕๔ โดยที่ประชุมคณะผู้จัดตั้งพรรค “พลังมวลชน” เมื่อวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ได้มีมติเป็นเอกฉันท์กำหนดข้อบังคับพรรคฉบับนี้ เพื่อเป็นแนวทางและหลักเกณฑ์ในการบริหารพรรค และการดำเนินกิจการทางการเมืองให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๐ จึงกำหนดข้อบังคับพรรคไว้ ดังนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับพรรคพลังมวลชน พ.ศ. ๒๕๕๔”

ข้อ ๒ ให้ใช้ข้อบังคับนี้ ตั้งแต่วันที่นายทะเบียนพรรคการเมืองรับจดทะเบียนการจัดตั้งพรรคการเมืองเป็นต้นไป

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๓ พรรคการเมืองที่ใช้ข้อบังคับนี้เรียกว่า พรรคพลังมวลชน เขียนเป็นภาษาอังกฤษว่า MASS POWER PARTY ชื่อย่อภาษาไทย พลช. ชื่อย่อภาษาอังกฤษ MPP.

ข้อ ๔ เครื่องหมายพรรคและความหมาย

พรรคพลังมวลชนใช้เครื่องหมาย พระแม่โพสพ มือขวากำรวงข้าว มือซ้ายถือหอยสังข์ กำลังหลั่งน้ำ นั่งบนแท่นที่ประทับที่มีฐานใหญ่มั่นคง อยู่ท่ามกลางทุ่งนาอันกว้างใหญ่ที่มีรวงข้าวสีทองบานอร่าม เบื้องหน้าที่ประทับมีดอกบัวทั้งด้านซ้าย และด้านขวา ถัดจากดอกบัวมีรวงข้าวต่อตัวกันทอดยาวขึ้นตามแนวโค้งของวงกลม

ถัดจากทุ่งข้าวเป็นแนวเทือกเขาที่ต่อตัวกันเป็นแนวยาว ฝั่งซ้ายติดกับทุ่งนามีต้นไม้ใหญ่ เบื้องหลังของพระแม่ปรากฏแสงสีทอง และมีรัศมีประกายสีม่วงชมพู และท้องฟ้ามีสีฟ้าสดใส มีก้อนเมฆสีขาวลอยอยู่ตามแนวสันเขาเล็กน้อย ซึ่งรายละเอียดต่าง ๆ เป็นไปตามภาพที่ปรากฏข้างล่างนี้

โดยมีคำอธิบาย ดังนี้

(๑) ผู้หญิงที่มีมือขวากำรวางข้าว มือซ้ายถือหอยสังข์กำลังหลังน้ำนั่งอยู่บนแท่นฐานที่ประทับ ซึ่งอยู่กลางทุ่งนาข้างสีทองอันกว้างใหญ่ หมายถึง พระแม่โพสพผู้นำความสมบูรณ์มั่งคั่งด้วยพืชพรรณธัญญาหาร และนำมาสู่ชาวโลก

(๒) มีกอบัว และดอกบัวสีชมพู ๒ ช้าง ด้านหน้าฐานที่ประทับ หมายถึง ความมีคุณธรรมนำหน้า และสังคม เต็มไปด้วยความรักสามัคคี

(๓) รวงข้าวที่ทอดตัวต่อกันขึ้นไปตามแนวโค้งวงกลม หมายถึง ความเจริญงอกงาม ความรุ่งเรือง

(๔) ต้นไม้ใหญ่ หมายถึง ความสงบสุข ร่มเย็น

(๕) เทือกเขา หมายถึง ความมั่นคงเป็นปึกแผ่นของแผ่นดิน

(๖) รัศมีสีทอง หมายถึง ความเจริญและความหวัง

(๗) ประกายแสงสีชมพู หมายถึง ความรัก ความสามัคคีของคนในชาติ

(๘) ท้องฟ้าสีฟ้าสดใส หมายถึง ความหวัง ความบริสุทธิ์ ความโปร่งใสและความยุติธรรม

(๙) ก้อนเมฆ หมายถึง ความสมดุลของธรรมชาติ มีฝนฟ้าตกต้องตามฤดูกาล

(๑๐) วงกลมสีทองที่ล้อมรอบ หมายถึง ความเจริญรุ่งเรืองตลอดกาล

(๑๑) ตัวอักษรสีดำของชื่อพรรคทั้งภาษาไทย และ ภาษาอังกฤษ หมายถึง ความมั่นคงหนักแน่น ของพรรคพลังมวลชน

(๑๒) พระอาทิตย์ หมายถึง ความมีพลังอันแข็งแกร่งของพรรคพลังมวลชนที่จะไม่มีวันมอดดับ

(๑๓) พระจันทร์ หมายถึง พรรคพลังมวลชนคือ แสงส่องนำที่จะนำประเทศไปสู่ความเจริญรุ่งเรือง

ข้อ ๕ สำนักงานตั้งอยู่ ณ บ้านเลขที่ ๘๙/๒๕ หมู่ที่ ๖ แขวงท่าแร้ง เขตบางเขน กรุงเทพมหานคร รหัสไปรษณีย์ ๑๐๒๒๐

ข้อ ๖ สาขาพรรคพลังมวลชน ได้รับอนุมัติให้จัดตั้ง ณ ที่ได้ให้เรียกว่า “พรรคพลังมวลชน”
สาขา.....

หมวด ๒

สมาชิกและสมาชิกภาพ

ข้อ ๗ บุคคลที่มีคุณสมบัติดังต่อไปนี้มีสิทธิเข้าสมาชิกของพรรค

(๑) มีสัญชาติไทยโดยการเกิด หรือมีสัญชาติไทยโดยการแปลงสัญชาติ ซึ่งได้สัญชาติไทยมาแล้ว ไม่น้อยกว่าห้าปี

(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์ในวันที่ยื่นใบสมัครเข้าเป็นสมาชิก

(๓) ไม่เป็นภิกษุ สามเณร นักพรต หรือนักบวช

(๔) ไม่อยู่ในระหว่างเพิกถอนสิทธิการเลือกตั้ง

(๕) ไม่ต้องคุมขังอยู่โดยหมายของศาลหรือโดยคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย

(๖) ไม่เป็นบุคคลวิกลจริต จิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ

ข้อ ๘ การสมัครเป็นสมาชิกพรรค ให้ยื่นใบสมัครตามแบบพิมพ์ของพรรคด้วยตนเอง พร้อมด้วยเอกสารประกอบตามที่กฎหมายกำหนด ต่อนายทะเบียนสมาชิกพรรค ณ สำนักงานใหญ่พรรค หรือต่อประธานสาขาพรรค ณ ที่ทำการสาขาพรรค และให้คำรับรองว่าตนมิได้เป็นสมาชิกพรรคการเมืองอื่น โดยมีสมาชิกพรรครับรองไม่น้อยกว่าสองคน

เมื่อนายทะเบียนสมาชิกพรรคได้รับใบสมัครแล้ว ให้เสนอคณะกรรมการบริหารพรรคพิจารณา พร้อมด้วยคำคัดค้าน (ถ้ามี) เมื่อคณะกรรมการบริหารพรรคมีมติให้รับสมาชิกแล้ว สมาชิกผู้นั้นมีสิทธิได้รับบัตรประจำสมาชิกพรรคไว้เป็นหลักฐาน

ข้อ ๙ การคัดค้านผู้สมัครเป็นสมาชิกพรรค ต้องทำเป็นหนังสือสมาชิกรับรองไม่น้อยกว่าสองคน และต้องชี้แจงเหตุผลในการคัดค้านประกอบด้วย

คำคัดค้านให้ยื่นต่อนายทะเบียนสมาชิกพรรค หรือนายทะเบียนสมาชิกสาขา แล้วแต่กรณี และให้ส่งวนคำคัดค้านนั้น ๆ ไว้เป็นความลับ

ข้อ ๑๐ ถ้าคณะกรรมการบริหารพรรคมีมติไม่รับผู้ได้เป็นสมาชิกพรรค โดยจะมีคำคัดค้าน หรือไม่ก็ตาม ให้มีหนังสือแจ้งให้ผู้ยื่นทราบ คำวินิจฉัยของคณะกรรมการบริหารพรรคให้ถือเป็นที่สุด

ข้อ ๑๑ สมาชิกภาพของสมาชิกพรรคสิ้นสุดลง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

- (๓) ขาดคุณสมบัติการเป็นสมาชิกพรรคตามข้อ ๗
- (๔) คณะกรรมการบริหารพรรคมีมติให้ออกตามข้อ ๖๔ วรรคสอง
- (๕) พรรคการเมืองสิ้นสภาพความเป็นพรรคการเมือง เลิก หรือยุบไป
- (๖) เป็นสมาชิกของพรรคการเมืองในขณะเดียวกันเกินหนึ่งพรรคการเมือง

การลาออกจากสมาชิกพรรคตามวรรคหนึ่ง (๒) ให้ถือว่าสมบูรณ์เมื่อได้ยื่นใบลาออกต่อ นายทะเบียนสมาชิกพรรคการเมือง

การสิ้นสุดของสมาชิกภาพตามวรรคหนึ่ง (๔) ถ้าสมาชิกผู้นั้นดำรงตำแหน่งเป็นสมาชิก สภาผู้แทนราษฎร ด้วยมติของพรรคต้องเป็นมติของที่ประชุมร่วมของคณะกรรมการบริหารพรรค และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สังกัดพรรค และมติดังกล่าวมีคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสามในสี่ ของจำนวนกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคทั้งหมด และการลงมติให้ ลงคะแนนลับ แต่ถ้าสมาชิกผู้นั้นได้อุทธรณ์ต่อศาลรัฐธรรมนูญภายในสามสิบวัน นับตั้งแต่วันที่พรรค มีมติคัดค้านว่ามติดังกล่าวมีลักษณะตามมาตรา ๖๕ วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ และศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่ามติดังกล่าวมิได้มีลักษณะตามมาตรา ๖๕ วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญได้ ถือว่าสมาชิกภาพสิ้นสุดลงนับแต่วันที่ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัย แต่ถ้าศาลรัฐธรรมนูญ วินิจฉัยว่ามติดังกล่าว มีลักษณะตามมาตรา ๖๕ วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ สมาชิกผู้นั้นอาจเข้าเป็นสมาชิกภาพของภาพของพรรคเดิมต่อไปก็ได้

ข้อ ๑๒ ภายในหนึ่งปี นับแต่วันที่นายทะเบียนพรรคการเมืองรับจดทะเบียนการจัดตั้งพรรคการเมือง ต้องดำเนินการรับสมัครสมาชิกให้มีจำนวนไม่น้อยกว่าพันคนขึ้นไป อย่างน้อยต้องประกอบด้วย สมาชิก ซึ่งมีที่อยู่ในแต่ละภาค ตามบัญชีรายชื่อภาคและจังหวัดที่นายทะเบียนพรรคการเมืองกำหนด

หมวด ๓

สิทธิและหน้าที่ของสมาชิกพรรค

ข้อ ๑๓ สมาชิกพรรคมีสิทธิต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

- (๑) มีสิทธิในการเสนอข้อคิดเห็นอันเป็นประโยชน์ต่อพรรค
- (๒) สิทธิได้รับคัดเลือกจากพรรคให้เป็นผู้สมัครรับเลือกตั้งในนามของพรรคในการเลือกตั้งทั้งปวง

ที่ราษฎรเป็นผู้ใช้สิทธิ

(๓) มีสิทธิได้รับเลือกตั้งหรือแต่งตั้งเป็นผู้ปฏิบัติงาน คณะทำงาน หรือคณะกรรมการสาขาพรรค กรรมการหรืออนุกรรมการในคณะต่าง ๆ หรือกรรมการบริหารพรรค ตลอดจนที่ปรึกษาพรรค

(๔) มีสิทธิอื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคจะพิจารณาเป็นแต่ละกรณีไป

(๕) สมาชิกพรรคย่อมมีคุณสมบัติเด่นและมีคุณค่า ประกอบด้วย

(ก) เป็นผู้มีความรู้ อุทิศการณ์อย่างแรงกล้า และยึดมั่นในแนวทางของพรรค

(ข) เป็นผู้พร้อมที่จะเสียสละและพากเพียรในการทำงานเพื่อพรรคและอุดมการณ์ของพรรคจนประสบผลสำเร็จตามความมุ่งหมายของพรรค

(ค) เป็นผู้ที่มีความรู้ อุทิศการณ์อย่างแรงกล้า และยึดมั่นในแนวทางของพรรค ศึกษาอย่างถ่องแท้ เพื่อเข้าร่วมในการขยายอุดมการณ์และแนวทางพรรคสาธารณชนต่อไป

(ง) เป็นผู้ที่มีปัญหาขัดแย้ง หรือข้อบกพร่อง จนได้รับการตำหนิจากคณะกรรมการบริหารพรรคและ/หรือสมาชิกพรรคทั่วไป

ข้อ ๑๔ สมาชิกพรรคมีหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) ร่วมรับผิดชอบต่อเสถียรภาพของพรรคและให้ความร่วมมือในกิจกรรมของพรรค ด้วยจิตสำนึกในอุดมคติของพรรคในฐานะเป็นเจ้าของพรรคร่วมกัน

(๒) สนับสนุนสมาชิกพรรค ผู้ที่พรรคได้พิจารณาส่งลงสมัครรับเลือกตั้งในทุกระดับและให้ความร่วมมือในการดำเนินงานของพรรคด้วยความเต็มใจและบริสุทธิ์ใจเพื่อความก้าวหน้าของพรรค

(๓) ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับของพรรคอย่างเคร่งครัด ให้การสนับสนุนนโยบายและมติของพรรคอย่างจริงจัง

(๔) ร่วมกิจกรรมทางการเมืองของพรรคด้วยความเต็มใจ และเต็มความสามารถ

(๕) ไม่นินทาให้ร้ายหรือบ่อนทำลายต่อพรรค สมาชิกพรรค หรือคณะกรรมการบริหารพรรค

หมวด ๔

ความรับผิดชอบของพรรคต่อสมาชิกพรรค

ข้อ ๑๕ ความรับผิดชอบของพรรคต่อสมาชิกพรรคมี ดังนี้

(๑) พรรคจะดำเนินการทางการเมืองอย่างจริงจัง และต่อเนื่อง เพื่อให้พรรคได้ก้าวไปสู่การมีบทบาททางการเมือง และเข้าสู่การบริหารประเทศ ตามนโยบายของพรรค เพื่อบรรลุเป้าหมายตามอุดมการณ์

(๒) พรรคจะจัดการส่งเสริมสถานภาพของสมาชิก ให้มีสมรรถภาพต่อการดำรงชีวิตของตนเอง และครอบครัว และจัดกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ เพื่อสมานสามัคคีระหว่างมวลสมาชิกทั่วประเทศ

(๓) พรรคจะให้สวัสดิการคุ้มครองจากอิทธิพล อำนาจมืด และส่งเสริมอาชีพให้กับมวลสมาชิก

(๔) พรรคจะให้ความสำคัญแก่มวลสมาชิกพรรคทุกท่านอย่างเต็มรูปแบบ โดยให้ถือว่าสมาชิกพรรคเป็นบุคคลสำคัญ และเป็นองค์กรหลักของพรรค

หมวด ๕

การให้ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชนทั่วไป

ข้อ ๑๖ เพื่อเป็นการส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจทางการเมืองแก่สมาชิก และประชาชนโดยทั่วไป อันจะส่งผลให้การปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ตามวิถีทางระบบรัฐสภา เป็นที่ศรัทธาและเชื่อมั่นของปวงชนชาวไทย พรรคจึงได้กำหนดแนวทางให้ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิก และประชาชนทั่วไป ดังต่อไปนี้

(๑) พรรคจะเตรียมบุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถ มีความเชี่ยวชาญในแต่ละสาขาอาชีพ เพื่อฝึกอบรมแก่สมาชิกพรรคและประชาชนทั่วไป

(๒) พรรคจะรวบรวม และเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารทางการเมือง เศรษฐกิจและสังคม เพื่อกระตุ้นเตือนให้สมาชิกและประชาชนทั่วไปเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมือง เพื่อสิทธิประโยชน์ของพวกเขายิ่งขึ้น

(๓) พรรคจะส่งเสริม และเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารทางการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม เพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับสิทธิการจัดการดูแลรักษาทรัพยากรของท้องถิ่น ตลอดจนปลูกฝังสิทธิทางการเมืองที่พึงมี

(๔) พรรคจะส่งเสริมให้มีการรวมกลุ่มกันของสมาชิกในแต่ละสาขาอาชีพ เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ ความเข้าใจทางการเมืองร่วมกับบุคลากรของพรรคอย่างสม่ำเสมอ

(๕) พรรคจะเผยแพร่ความรู้ทางการเมือง หรือการดำเนินกิจกรรมทางการเมืองอย่างต่อเนื่อง

(๖) พรรคจะส่งเสริมให้สมาชิก และประชาชนทั่วไปได้เข้าชม หรือเข้าฟังการอภิปราย หรือบรรยายทางการเมืองอย่างทั่วถึง

หมวด ๖

วินัยและจรรยาบรรณของสมาชิกพรรค

กรรมการบริหารพรรค และกรรมการสาขาพรรค

ข้อ ๑๗ เพื่อให้สมาชิกพรรค กรรมการบริหาร และกรรมการสาขาพรรค ร่วมกันสร้างพรรค ให้เป็นพรรคการเมืองที่มีคุณภาพเป็นที่ศรัทธา และไว้วางใจของปวงชนชาวไทยจึงกำหนดวินัย ดังนี้

(๑) สมาชิกพรรค กรรมการบริหารพรรค และกรรมการสาขาพรรค ทุกระดับต้องยึดมั่น ในอุดมการณ์ของพรรค และไม่ฝ่าฝืนต่อระเบียบ ข้อบังคับพรรค มติของคณะกรรมการบริหารพรรค รวมทั้งคำสั่งและประกาศของพรรคอย่างจริงจัง

(๒) ไม่ใช้ความเป็นสมาชิกพรรค กรรมการบริหาร และกรรมการสาขาพรรค ไปแสวงหา ผลประโยชน์ส่วนตัว หรือเพื่อบุคคลอื่น โดยขัดต่อกฎหมายรัฐ

(๓) สมาชิกพรรค กรรมการบริหารพรรค และกรรมการสาขาพรรค ต้องไม่โจมตี หรือวิพากษ์วิจารณ์ สมาชิกพรรคด้วยกันหรือองค์กรของพรรคบุคคลภายนอกในทางที่เสียหายและบ่อนทำลาย

(๔) สมาชิกพรรค กรรมการบริหารพรรค และกรรมการสาขาพรรค ต้องไม่ตอกปิดความผิด และไม่ละเลยต่อการแจ้งความผิดของสมาชิกพรรค ที่ก่อให้เกิดความเสียหายของพรรค ทั้งนี้ ต้องรีบแจ้ง ให้กรรมการบริหารพรรคได้รับทราบทันที

(๕) สมาชิกพรรค กรรมการบริหารพรรค และกรรมการสาขาพรรค ต้องไม่ฝ่าฝืนกฎหมายของรัฐ หรือผิดศีลธรรมอันเป็นที่ครหาของบุคคล และวงการทั่วไป

(๖) ผู้ปฏิบัติงานของพรรคไม่พียงนำความลับของพรรคที่ได้มีมติไว้ไปเปิดเผยต่อบุคคลอื่น แม้ไม่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อพรรคก็ตาม

(๗) ในการดำเนินงานในรัฐสภา สมาชิกต้องปฏิบัติตามมติของพรรคที่ได้มีมติไว้

ข้อ ๑๘ เพื่อเป็นการส่งเสริม และจรรโลงระบบพรรคการเมือง และทำให้การเมือง มีคุณธรรม สมาชิกพรรค กรรมการบริหารพรรค และกรรมการสาขาพรรค ควรได้ยึดถือและปฏิบัติตาม จรรยาบรรณทางการเมือง ดังต่อไปนี้

(๑) มีความสำนึกในการเทิดทูนสถาบันชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์

(๒) ประพฤติ และดำรงชีพด้วยความมีคุณธรรม และอยู่ในกรอบแห่งกฎหมาย

- (๓) ต้องศึกษา และทำความเข้าใจนโยบาย และข้อบังคับพรรค
- (๔) มีความกระตือรือร้นในการสร้างองค์กรพรรคให้เติบโตใหญ่ ด้วยการเสียสละ และให้ความรู้ความเข้าใจของพรรคให้กับผู้อื่น
- (๕) มีจิตสำนึก และรับผิดชอบต่องาน ตามที่ได้รับมอบหมายจากพรรคอย่างจริงจัง
- (๖) ยอมรับการปรับปรุงตัวเอง เพื่อก่อให้เกิดความสามัคคี และมีประสิทธิภาพของพรรค
- (๗) มีจิตสำนึกในศักดิ์ศรี เกียรติยศ ชื่อเสียง และวัฒนธรรมของประเทศชาติ และมีความรักชาติเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน เพื่อสร้างความมั่นคงในเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองของประเทศ

หมวด ๗

คณะกรรมการบริหารพรรคการเมือง

ข้อ ๑๙ ให้มีกรรมการคณะหนึ่ง เป็นคณะกรรมการบริหารพรรค ซึ่งเป็นองค์กรหลักในการบริหารพรรคจำนวนไม่น้อยกว่าแปดคน ประกอบด้วย

- (๑) หัวหน้าพรรค
- (๒) รองหัวหน้าพรรค
- (๓) เลขาธิการพรรค
- (๔) รองเลขาธิการพรรค
- (๕) เภรัญญิกพรรค
- (๖) นายทะเบียนสมาชิกพรรค
- (๗) โฆษกพรรค
- (๘) กรรมการบริหารอื่น

ข้อ ๒๐ การเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรค ให้ดำเนินการในที่ประชุมใหญ่พรรค โดยการลงคะแนนลับตามลำดับ ดังนี้

- (๑) เลือกตั้งหัวหน้าพรรคหนึ่งคน ในการเสนอชื่อผู้เป็นหัวหน้าพรรคต่อที่ประชุมใหญ่ ต้องมีผู้รับรองไม่น้อยกว่ายี่สิบคน
- (๒) ให้ที่ประชุมใหญ่กำหนดจำนวนของคณะกรรมการบริหาร ตามข้อ ๑๙

(๓) ให้หัวหน้าพรรคที่ได้รับเลือกตั้งใหม่ เสนอชื่อบุคคลที่เห็นสมควรให้เป็นกรรมการบริหารพรรค ในตำแหน่งต่าง ๆ ต่อจากที่ประชุมใหญ่ โดยคำนึงถึงความอาวุโสทางการเมือง ความรู้ ความสามารถ ประสบการณ์ ความเหมาะสม และการเสียสละให้กับพรรค จำนวนกึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคซึ่งที่ประชุมใหญ่ได้กำหนดตาม (๒)

(๔) ให้สมาชิกที่เข้าร่วมประชุมใหญ่เป็นผู้เสนอชื่อสมาชิก เพื่อให้ที่ประชุมใหญ่เลือก เป็นกรรมการบริหารพรรคในส่วนที่เหลือจนครบจำนวนตามที่กำหนด

ในการเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคตาม (๔) พึงคำนึงถึงการให้มีผู้แทนจากภาคต่าง ๆ โดยทั่วถึงกัน ผู้ถูกเสนอชื่อเป็นคณะกรรมการบริหารพรรคไม่จำเป็นต้องอยู่ในที่ประชุมใหญ่ก็ได้ แต่ผู้เสนอชื่อและผู้รับรองใช้สิทธิเลือกตั้งต้องอยู่ในที่ประชุมใหญ่

ข้อ ๒๑ ให้คณะกรรมการบริหารพรรคอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปี

ข้อ ๒๒ คณะกรรมการบริหารพรรค หรือกรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดจากสมาชิกภาพ

(๔) จงใจหรือเจตนาละเลยการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สิน และหนี้สินต่อทางราชการ

(๕) ที่ประชุมใหญ่พรรคมีมติด้วยคะแนนเสียงสามในสี่ของที่ประชุมให้ออก

(๖) เมื่อหัวหน้าพรรคลาออก ให้ถือว่าความเป็นคณะกรรมการบริหารพรรคสิ้นสุดลงทั้งคณะ

(๗) ตำแหน่ง กรรมการบริหารพรรคว่างลงสองในสามของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคทั้งหมด ถือว่าหมดสภาพทั้งคณะ รวมทั้งหัวหน้าพรรคด้วย

เมื่อกรรมการบริหารพรรคว่างลงตาม (๑) (๒) (๓) (๔) และ (๕) ให้หัวหน้าพรรคมีอำนาจ แต่งตั้งกรรมการบริหารพรรคคนใดคนหนึ่งที่เหมาะสม เข้าทำหน้าที่แทนจนครบวาระของผู้ที่พ้นจากตำแหน่ง แต่ถ้าตำแหน่งที่ว่างลงนั้น เป็นตำแหน่ง หัวหน้าพรรคตาม (๑) (๒) (๓) (๔) และ (๕) ให้รองหัวหน้าพรรค ลำดับต้นทำหน้าที่แทน และให้มีอำนาจเรียกประชุมใหญ่ เพื่อเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่ ภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันที่ตำแหน่ง หัวหน้าพรรคว่างลง

หากเกิดกรณีอื่นอันเป็นเหตุให้คณะกรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ หรือครบวาระ และนอกเหนือจากที่กำหนดข้างต้น ให้หัวหน้าพรรคมีอำนาจในการเรียกประชุมใหญ่เพื่อดำเนินการเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่ภายในสี่สิบห้าวัน

ในกรณีที่มีเหตุให้คณะกรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ ให้คณะกรรมการบริหารพรรคที่พ้นจากตำแหน่งอยู่ในตำแหน่ง เพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่านายทะเบียนพรรคการเมืองจะตอบรับการเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่

ข้อ ๒๓ คณะกรรมการบริหารพรรคมีอำนาจและหน้าที่ ดังนี้

(๑) ดำเนินกิจการของพรรคให้เป็นไปตามนโยบาย ข้อบังคับพรรค และมติของที่ประชุมใหญ่พรรค
(๒) ออกกฎ ระเบียบ และจัดตั้งหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อปฏิบัติงานให้เป็นไปตามนโยบาย และข้อบังคับพรรค

(๓) ควบคุมไม่ให้พรรคการเมือง และผู้ซึ่งพรรคการเมืองส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้งใช้เงินวงเงิน ตามที่กฎหมายกำหนด

(๔) จัดสรรเงินเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งของผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรคการเมือง ดังนี้

(ก) ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบสัดส่วน โดยจัดสรรเป็นจำนวนรวม ซึ่งพิจารณาตามจำนวนผู้สมัครรับเลือกตั้งที่พรรคการเมืองเสนอไว้ในบัญชีรายชื่อแต่ละบัญชีที่ยื่นต่อคณะกรรมการเลือกตั้ง

(ข) ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง โดยจัดสรรให้แก่ผู้สมัครรับเลือกตั้งในนามของพรรคเป็นรายบุคคล

(๕) ให้ความเห็นชอบในการแต่งตั้ง หรือถอดคณะกรรมการฝ่ายต่าง ๆ ของพรรค คณะผู้บริหารพรรค คณะที่ปรึกษาพรรค คณะกรรมการมาธิการต่าง ๆ ของพรรค คณะกรรมการบริหารพรรค กำหนด

(๖) อนุมัติและยุบเลิกการจัดตั้งสาขาพรรค และองค์กรเสริมสร้างพรรค

(๗) ยุบเลิกพรรค

(๘) อำนาจการต่าง ๆ และกระทำการ หรือสั่งการใด ๆ เพื่อให้การดำเนินงานของพรรค เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และเพื่อส่งเสริมความเจริญก้าวหน้าของพรรค

(๙) กำหนดให้มีการประชุมใหญ่พรรคอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง และรายงานกิจการด้านต่าง ๆ ต่อที่ประชุมใหญ่พรรค

(๑๐) จัดหาทุนและดูแลทรัพย์สินต่าง ๆ ตลอดจนบริหารการเงิน และทรัพย์สิน หรือผลประโยชน์อื่นใดของพรรค และสาขาพรรค

(๑๑) พิจารณาลงโทษสมาชิกพรรค

(๑๒) แต่งตั้ง และถอดถอนผู้ปฏิบัติงานของพรรคในกิจการต่าง ๆ ของพรรค และคณะทำงาน เฉพาะกิจทั้งในส่วนกลาง และส่วนภูมิภาค

(๑๓) จัดตั้งแผนกต่าง ๆ ของพรรคตามสมควร เพื่อดำเนินการตามนโยบายของพรรค และให้ความเห็นชอบในการแต่งตั้งเจ้าหน้าที่หรือลูกจ้างประจำพรรคหรือชั่วคราว

(๑๔) แต่งตั้งหรือถอดถอนผู้อำนวยการพรรค รองโฆษกพรรค ผู้ช่วยเหรัญญิกพรรค ผู้ช่วยผู้อำนวยการสำนักงานใหญ่พรรค หรือตำแหน่งอื่นตามที่เห็นสมควร

(๑๕) กำหนดอำนาจหน้าที่ให้กรรมการบริหารพรรค และผู้ปฏิบัติงานของพรรคปฏิบัติ

(๑๖) อำนาจหน้าที่อื่นที่คณะกรรมการบริหารพรรคเห็นสมควร ซึ่งไม่ขัดต่อกฎหมายและกฎ ระเบียบ ของพรรค

ข้อ ๒๔ กรรมการบริหารพรรคแต่ละตำแหน่งมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(๑) หัวหน้าพรรคมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(ก) เป็นประธานของคณะกรรมการบริหารพรรค และเป็นผู้เรียกประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค ตลอดจนดำเนินการประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค

(ข) เป็นผู้เรียกประชุมใหญ่ของพรรค ตามความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรค และเป็นประธานของที่ประชุมใหญ่พรรค ตลอดจนดำเนินการประชุมใหญ่พรรค

(ค) เป็นผู้เรียกประชุมร่วมระหว่างคณะกรรมการบริหารพรรคกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ของพรรค และเป็นประธานของที่ประชุม ตลอดจนเป็นผู้ดำเนินการประชุมใหญ่พรรค

(ง) เป็นผู้ลงนามประกาศ กฎ ระเบียบ มติของพรรค และคำสั่งพรรค

(จ) ในกรณีที่มีความจำเป็นในการดำเนินการทางการเมือง ให้มีอำนาจปฏิบัติการในนามของพรรคได้ โดยการเห็นชอบของกรรมการบริหารพรรคไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคเท่านั้น และให้ถือว่าการดำเนินการนั้นเป็นมติพรรค

(ฉ) อำนาจอื่น ๆ ตามที่กำหนดไว้ในกฎหมาย และข้อบังคับพรรค

(๒) รองหัวหน้าพรรคมีอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบตามที่หัวหน้าพรรค หรือคณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

(๓) เลขาธิการพรรคมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(ก) เป็นผู้ตรวจสอบ และกำกับดูแลกิจการทั้งปวงของพรรค ตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย และให้รับผิดชอบโดยตรงจากหัวหน้าพรรค หรือรองหัวหน้าพรรคในกิจการที่หัวหน้าพรรคมอบหมายให้ปฏิบัติ

(ข) เป็นผู้เสนอรายงานต่อคณะกรรมการบริหารที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค และต่อที่ประชุมใหญ่พรรค

(ค) เป็นเลขานุการของที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค หรือคณะกรรมการบริหารพรรค คณะที่ปรึกษาพรรค และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค และที่ประชุมใหญ่พรรค

(ง) เป็นผู้กำกับดูแลการบริหารงานของสำนักงานใหญ่พรรค

(๔) รองเลขาธิการพรรคมีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบตามที่เลขาธิการพรรค หรือคณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

(๕) เภรัญญิกพรรคมีหน้าที่ควบคุมรายรับ รายจ่ายเงิน บัญชีทรัพย์สิน หนี้สิน และงบการเงินของพรรค ตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด

(๖) นายทะเบียนสมาชิกพรรคมีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการรับสมัคร และการพ้นจากตำแหน่งของสมาชิก

(๗) โฆษกพรรคมีหน้าที่ ดังนี้

(ก) แถลงมติที่ประชุมของพรรค และกิจการต่าง ๆ ของพรรค

(ข) ประชาสัมพันธ์งานของพรรค ตามที่คณะกรรมการบริหารของพรรคมอบหมาย

(๘) กรรมการบริหารอื่น ๆ มีอำนาจหน้าที่ตามหัวหน้าพรรค หรือคณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

หมวด ๘

หลักเกณฑ์และวิธีการเลือกสมาชิกเพื่อส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้ง

เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบสัดส่วนและแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง

ข้อ ๒๕ การพิจารณาส่งผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ทั้งแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง และแบบสัดส่วนของพรรคการเมือง ให้เป็นความรับผิดชอบร่วมกันของคณะกรรมการบริหารพรรคการเมือง และคณะกรรมการคัดเลือกผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรคการเมือง

ในการพิจารณาส่งผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการคัดเลือกผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรคการเมืองพิจารณาเสนอความเห็นต่อคณะกรรมการบริหารพรรคการเมือง จากรายชื่อตามลำดับ ดังต่อไปนี้

- (๑) รายชื่อผู้ซึ่งที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคการเมืองให้ความเห็นชอบ
- (๒) รายชื่อบุคคลอื่นที่เห็นสมควร

มติคณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองที่ให้ส่งผู้ใดเป็นผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ให้เป็นที่สุด

หมวด ๙

แผนและกำหนดเวลาในการจัดตั้งสาขาพรรคการเมือง

ข้อ ๒๖ ภายในหนึ่งปี นับแต่วันที่นายทะเบียนพรรคการเมืองรับจดทะเบียนการจัดตั้งพรรคการเมือง ต้องดำเนินการจัดตั้งสาขาพรรคการเมืองอย่างน้อยภาคละหนึ่งสาขา

ข้อ ๒๗ ในการจัดตั้งสาขาพรรคการเมืองให้ขึ้นอยู่กับพิจารณาของคณะกรรมการบริหารพรรค ตามความประสงค์ของสมาชิกจำนวนไม่น้อยกว่าห้าสิบคน ซึ่งมีภูมิลำเนาตามหลักฐานทะเบียนราษฎร อยู่ในจังหวัดนั้น ๆ

ข้อ ๒๘ การจัดตั้งสาขาพรรคให้ดำเนินการ ดังนี้

(๑) ให้สมาชิกผู้ริเริ่มจัดตั้งสาขาพรรครวบรวมสมาชิกของพรรค ซึ่งมีภูมิลำเนาตามหลักฐานทะเบียนราษฎรอยู่ในจังหวัดนั้น ๆ จำนวนไม่น้อยกว่าห้าสิบคน โดยจัดทำทะเบียนสมาชิกไว้

(๒) ให้ผู้แทนสมาชิกผู้ริเริ่มจัดตั้งสาขาในจังหวัดนั้น ๆ ยื่นแสดงความจำนงเพื่อขอจัดตั้งสาขาพรรค ต่อสำนักงานใหญ่พรรค เพื่อให้คณะกรรมการบริหารพรรคพิจารณาอนุมัติ โดยจัดส่งบัญชีรายชื่อตาม (๑) ไปด้วย

ข้อ ๒๙ เมื่อคณะกรรมการบริหารพรรคได้อนุมัติให้จังหวัดใดจัดตั้งสาขาพรรคได้ ให้มีหนังสือแจ้งต่อตัวแทนสาขาพรรคนั้น เพื่อดำเนินการประชุมเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคเป็นครั้งแรกภายในเก้าสิบวัน และเมื่อสาขาพรรคได้ประชุมสมาชิกพรรค เพื่อเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรค แล้วให้แจ้งสำนักงานใหญ่พรรคทราบ เพื่อให้หัวหน้าพรรคแจ้งให้นายทะเบียนพรรคการเมืองทราบภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ประชุมจัดตั้งสาขาพรรค เพื่อดำเนินการตามกฎหมายต่อไป การประชุมเพื่อเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคดังกล่าว ต้องมีสมาชิกของพรรคดังกล่าวต้องมีสมาชิกของพรรคซึ่งมีภูมิลำเนาตามหลักฐานทะเบียนราษฎรอยู่ในจังหวัดนั้น ๆ เข้าร่วมประชุมไม่น้อยกว่าห้าสิบคน โดยการลงมติเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคให้ลงคะแนนลับ

ข้อ ๓๐ ให้มีคณะกรรมการสาขาพรรคคณะหนึ่ง ซึ่งเลือกตั้งจากสมาชิกซึ่งมีภูมิลำเนาตามหลักฐานทะเบียนราษฎรในจังหวัดนั้น ๆ จำนวนไม่น้อยกว่าแปดคน โดยที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคเป็นผู้ดำเนินการ ซึ่งประกอบด้วย

- (๑) ประธานสาขาพรรค
- (๒) รองประธานสาขาพรรค
- (๓) เลขานุการสาขาพรรค
- (๔) รองเลขานุการสาขาพรรค
- (๕) เกร็ดญญิกสาขาพรรค
- (๖) นายทะเบียนสมาชิกสาขาพรรค
- (๗) โฆษกสาขาพรรค
- (๘) กรรมการสาขาพรรค

ข้อ ๓๑ คณะกรรมการสาขาพรรคอยู่ในตำแหน่งคราวละ ๔ ปี แต่เมื่อพ้นตำแหน่งตามวาระแล้ว มีสิทธิได้รับเลือกตั้งเป็นกรรมการได้อีก

ข้อ ๓๒ การเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรค ให้ดำเนินการในที่ประชุมใหญ่ และให้ลงคะแนนลับตามลำดับ ดังนี้

- (๑) ให้ที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคกำหนดจำนวนของคณะกรรมการสาขาพรรคตามข้อ ๓๐
- (๒) เลือกประธานสาขาพรรคเป็นลำดับแรก แล้วเลือกรองประธานหนึ่งคน และกรรมการสาขาพรรคอื่น ๆ อีกคนครบตาม (๑)

(๓) การเสนอชื่อบุคคลที่จะได้รับเลือกตั้งเป็นคณะกรรมการสาขาพรรค จะต้องเป็นผู้รับรองไม่น้อยกว่าสิบคน ผู้รับรอง และผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งต้องอยู่ในที่ประชุมใหญ่สาขาพรรค

ข้อ ๓๓ ให้คณะกรรมการสาขาพรรคการเมืองมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(๑) ดำเนินการให้เป็นไปตามนโยบายพรรค ข้อบังคับพรรค และจัดทาสมาชิกพรรคเพิ่มเติม

(๒) เผยแพร่นโยบายพรรค กิจกรรมของพรรค และจัดการรับสมาชิกพรรคเพิ่มเติม

(๓) จัดให้มีทะเบียนสมาชิกในเขตท้องที่ไว้เบื้องต้น

(๔) จัดทำบัญชีรายรับ รายจ่าย และงบการเงินของสาขาพรรค เพื่อเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรคภายในสี่สิบห้าวัน นับแต่วันสิ้นปีปฏิทิน

(๕) จัดให้มีการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกสาขาพรรค และประชาชนโดยทั่วไป

(๖) เสนอแนะข้อขัดข้อง และแนวทางแก้ไขที่สาขาพรรคได้ประสบปัญหาต่อพรรค เพื่อพิจารณา

(๗) เสนอชื่อบุคคลที่จะสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือสภาท้องถิ่นอื่น ๆ ตามกฎหมายในเขตพรรคนั้น ๆ

(๘) จัดทำแผนงานโครงการ และรายงานผลการบริหารงานของสาขาพรรค เสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรคทุกไตรมาสเดือน และภายในหกสิบวัน นับแต่วันสิ้นปีปฏิทิน

ข้อ ๓๔ กรรมการสาขาพรรคแต่ละตำแหน่งมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(๑) ประธานสาขาพรรค

(ก) เป็นผู้แทนของสาขาพรรค และเป็นผู้รับผิดชอบในกิจกรรมทั้งปวงของสาขาพรรค

(ข) เป็นประธานของคณะกรรมการสาขาพรรค เรียกประชุมคณะกรรมการสาขาพรรค และเป็นประธานการประชุม

(ค) เรียกประชุมใหญ่สาขาพรรค โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสาขาพรรค และเป็นประธานการประชุม ตลอดจนดำเนินการประชุม

(ง) มีสิทธิยับยั้งมติคณะกรรมการสาขาพรรค หรือคณะกรรมการอื่น ๆ ที่คณะกรรมการสาขาพรรคได้จัดตั้งขึ้น เพื่อให้มีการทบทวนมติในกรณีที่มีความจำเป็น แต่ทั้งนี้ ต้องไม่เกิน ๓ วัน ซึ่งหากพ้นกำหนดดังกล่าว ให้ถือว่ามติของที่ประชุมนั้นมีผลบังคับ

(จ) ในกรณีที่มีความจำเป็นในการดำเนินการทางการเมือง ให้มีอำนาจปฏิบัติการในนามของสาขาพรรคได้ โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสาขาพรรคไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการสาขาพรรคเท่าที่มีอยู่ในขณะนั้น และให้ถือว่าการดำเนินการนั้นเป็นมติของสาขาพรรค

(ฉ) อำนาจอื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด ในกรณีประธานสาขาพรรคไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ผู้มีตำแหน่งรองลงมาลำดับต้นทำหน้าที่แทน

(๒) รองประธานสาขาพรรคมีอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบตามที่คณะกรรมการสาขาพรรคมอบหมาย

(๓) เลขานุการพรรคมีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบ

(ก) ตรวจสอบ และกำกับดูแลกิจการทั้งปวงของสาขาพรรค ตามที่คณะกรรมการสาขาพรรคมอบหมาย และให้รับผิดชอบโดยตรงจากประธานสาขาพรรคในกิจการที่ประธานสาขาพรรคมอบหมายให้ปฏิบัติ

(ข) เสนอรายงานต่อที่ประชุมคณะกรรมการสาขาพรรค และที่ประชุมสาขาพรรค

(ค) เป็นเลขานุการของที่ประชุมคณะกรรมการสาขาพรรค และที่ประชุมใหญ่สาขาพรรค

(ง) กำกับดูแลการบริหารงานของสำนักงานสาขาพรรค

(๔) รองเลขานุการสาขาพรรคมีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบในการควบคุมรายรับ-รายจ่ายบัญชีทรัพย์สิน หนี้สิน และงบการเงินของพรรค ตามที่คณะกรรมการสาขาพรรคกำหนด

(๕) นายทะเบียนสมาชิกสาขาพรรคมีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบทะเบียนสมาชิกสาขาพรรค

(๖) โฆษกสาขาพรรคมีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบ

(ก) แลกเปลี่ยนที่ประชุมและกิจการต่าง ๆ ของสาขาพรรค

(ข) ประชาสัมพันธ์งานของสาขาพรรค ตามที่คณะกรรมการสาขาพรรคมอบหมาย

(๗) กรรมการอื่นของสาขาพรรคมีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบตามที่ประธานสาขาพรรคหรือคณะกรรมการสาขาพรรคมอบหมาย

ข้อ ๓๕ คณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ครบวาระ

(๒) ตำแหน่ง คณะกรรมการบริหารสาขาพรรคว่างลงสองในสามของกรรมการทั้งหมด

(๓) คณะกรรมการบริหารพรรคมีมติให้พ้นจากตำแหน่ง หรือมีมติให้ยุบสาขาพรรคหรือรองประธานสาขาพรรค เป็นผู้ทำหน้าที่แทนในกรณีที่ประธานสาขาพรรคไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ มีอำนาจเรียกประชุมใหญ่สาขาพรรค เพื่อดำเนินการเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคชุดใหม่ภายในสี่สิบห้าวัน

ในกรณีที่มีเหตุให้คณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ ให้คณะกรรมการสาขาพรรคที่พ้นจากตำแหน่งอยู่ในตำแหน่งปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่านายทะเบียนพรรคการเมืองจะตอบรับการเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการสาขาพรรคชุดใหม่

ข้อ ๓๖ กรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) คณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่ง ตามข้อ ๓๕

(๓) ลาออก

(๔) ต้องคุมขังโดยหมายศาล หรือโดยคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย

(๕) ขาดจากสมาชิกภาพ

ข้อ ๓๗ ให้ประธานสาขาพรรค และกรรมการสาขาพรรคอีกหนึ่งคนเป็นผู้แทนสมาชิกของสาขานั้นเข้าร่วมประชุมใหญ่ของพรรค หากประธานสาขาพรรคไม่สามารถเข้าร่วมประชุมใหญ่ได้ ให้มอบหมายให้รองประธานสาขาพรรคคนใดคนหนึ่ง มาร่วมประชุมใหญ่ของพรรคแทนก็ได้

ข้อ ๓๘ ให้จัดการประชุมใหญ่สาขาพรรคอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง เพื่อแถลงผลงานในรอบปี และรับรองงบการเงินประจำปีของสาขาพรรคภายในสามสิบวัน นับแต่วันสิ้นปีปฏิทิน

ข้อ ๓๙ เมื่อดำเนินการจัดตั้งสาขาพรรคครบตามที่กำหนดในมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๐ แล้ว หากต่อมาภายหลังมีสาขาพรรคการเมืองไม่ครบตามมาตรา ๒๖ ให้ดำเนินการจัดตั้งสาขาพรรคการเมืองให้ครบตามมาตรา ๒๖ ภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งจากนายทะเบียนพรรคการเมือง

หมวด ๑๐

การประชุม

ส่วนที่ ๑

การประชุมใหญ่พรรคการเมือง

ข้อ ๔๐ คณะกรรมการบริหารพรรคต้องจัดให้มีการประชุมใหญ่สามัญของพรรคอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง ส่วนการประชุมใหญ่วิสามัญอาจมีได้ เมื่อสมาชิกเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสี่ของจำนวนสมาชิก ซึ่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรรมการบริหารพรรคการเมือง

จำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของจำนวนกรรมการบริหารพรรคการเมือง หรือสมาชิกจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสิบของจำนวนสมาชิกทั้งหมดที่มีอยู่ หรือไม่น้อยกว่าสองร้อยคน แล้วแต่จำนวนใดจะน้อยกว่ากัน มีสิทธิเข้าชื่อกันให้มีการประชุมใหญ่วิสามัญของพรรคการเมือง

ข้อ ๔๑ องค์ประชุมของที่ประชุมใหญ่พรรคการเมืองมี ดังต่อไปนี้

- (๑) กรรมการบริหารพรรคการเมืองไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการบริหารพรรคทั้งหมด
- (๒) ผู้แทนของสาขาพรรคการเมืองไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสาขาพรรคการเมือง
- (๓) สมาชิกพรรคที่ได้รับเชิญจากคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๔๒ ในการประชุมใหญ่ต้องมีสมาชิกตามข้อ ๔๑ มาประชุมไม่น้อยกว่าสองร้อยคน จึงจะเป็นองค์ประชุม

การลงมติให้ถือเสียงข้างมากของสมาชิกที่มาประชุม ในกรณีที่มีเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๔๓ ให้หัวหน้าพรรคเป็นประธานที่ประชุมใหญ่ ถ้าหัวหน้าพรรคไม่มาประชุม ให้รองหัวหน้าพรรคลำดับต้นทำหน้าที่แทน ถ้ารองหัวหน้าพรรคลำดับต้นไม่มา ให้รองหัวหน้าพรรคลำดับถัดมาทำหน้าที่แทน ถ้ารองหัวหน้าพรรคไม่อยู่ในที่ประชุม ให้คณะกรรมการบริหารพรรคที่มาประชุมเลือกกรรมการคนใดคนหนึ่งเป็นประธาน และให้เลขาธิการพรรคทำหน้าที่เป็นเลขานุการในที่ประชุม แต่ถ้าเลขาธิการพรรคไม่มาประชุม หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ก็ให้รองเลขาธิการพรรค หรือกรรมการบริหารพรรคคนใดคนหนึ่ง แล้วแต่กรณี ทำหน้าที่แทน

ข้อ ๔๔ การดำเนินกิจการดังต่อไปนี้ ให้กระทำโดยที่ประชุมใหญ่ของพรรคการเมือง

- (๑) การเปลี่ยนแปลงนโยบายพรรคการเมือง
- (๒) การเปลี่ยนแปลงข้อบังคับพรรคการเมือง
- (๓) การเลือกตั้งหัวหน้าพรรคการเมือง รองหัวหน้าพรรคการเมือง เลขาธิการพรรคการเมือง รองเลขาธิการพรรคการเมือง เภรัณยูพรรคการเมือง นายทะเบียนพรรคการเมือง โฆษกพรรคการเมือง และกรรมการบริหารอื่นของพรรคการเมือง

(๔) การเลือกตั้งคณะกรรมการ คัดเลือกผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรคการเมือง คณะกรรมการนโยบายพรรคการเมือง และคณะกรรมการส่งเสริมความเป็นประชาธิปไตยในพรรคการเมือง

- (๕) รายงานการดำเนินกิจการของพรรคการเมืองที่ได้ดำเนินการไปในรอบปีที่ผ่านมา
- (๖) แผนการดำเนินการสำหรับปีต่อไปโดยเฉพาะการหารายได้ การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในทางการเมือง และการพัฒนาบุคลากรทางการเมือง
- (๗) การแต่งตั้งผู้สอบบัญชี และการรับรองงบการเงินประจำปีของพรรคการเมือง
- (๘) กิจการที่เสนอโดยคณะกรรมการบริหารพรรคการเมือง ประธานสาขาพรรคการเมือง ไม่น้อยกว่าสี่สาขา หรือตัวแทนสมาชิกจำนวนไม่น้อยกว่าห้าร้อยคน
- (๙) กิจการอื่นตามที่กำหนดในประกาศของคณะกรรมการการเลือกตั้ง
- การลงมติเลือกบุคคลตามข้อ ๔๓ (๓) และ (๔) ให้ลงคะแนนลับ
- ข้อ ๔๕ คำบอกกล่าวเรียกประชุมใหญ่ทุกราว ให้หัวหน้าพรรคแจ้งกำหนดการประชุมให้สมาชิกพรรคทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน โดยให้ระบุวัน เวลา สถานที่ และระเบียบวาระการประชุมด้วย

ส่วนที่ ๒

การประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๔๖ ให้มีการประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคอย่างน้อยสองเดือนต่อครั้ง และหัวหน้าพรรคเป็นผู้กำหนดวัน เวลา และสถานที่ประชุม หรือเรียกประชุมพิเศษอีกก็ได้ตามความจำเป็น หรือตามคำขอจากกรรมการบริหารพรรคจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสี่ของจำนวนคณะกรรมการทั้งหมดร่วมกัน ขอให้เปิดประชุมพิเศษ ในการขอให้มีการประชุมพิเศษจะต้องมีวาระหรือประเด็นที่จะประชุมเพื่อขอมติอย่างชัดเจน

ข้อ ๔๗ การประชุมคณะกรรมการสาขาพรรค ต้องมีกรรมการบริหารพรรคมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคที่มีอยู่ในขณะนั้น จึงจะเป็นองค์ประชุม ให้หัวหน้าพรรคเป็นประธานที่ประชุม ถ้าหัวหน้าพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ก็ให้รองหัวหน้าคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่เป็นประธานในที่ประชุมแทน และให้เลขานุการพรรคเป็นเลขานุการในที่ประชุม แต่ถ้าเลขานุการพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ก็ให้รองเลขานุการพรรคคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่แทน

ข้อ ๔๘ มติของที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค ให้ถือเสียงข้างมาก

ส่วนที่ ๓

การประชุมใหญ่สาขาพรรคการเมือง

ข้อ ๔๙ คณะกรรมการสาขาพรรคต้องจัดให้มีการประชุมใหญ่สาขาพรรคการเมืองอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้งก่อนการประชุมใหญ่ประจำปีของพรรคการเมือง และในกรณีที่จะมีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ไม่ว่าจะเป็นการเลือกตั้งทั่วไปหรือเป็นการเลือกตั้งแทนตำแหน่งที่ว่าง คณะกรรมการสาขาพรรคการเมืองต้องจัดให้มีการประชุมใหญ่วิสามัญ เพื่อให้เห็นชอบในการเสนอชื่อบุคคลผู้สมควรได้รับการพิจารณาให้เป็นผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคการเมือง ทั้งแบบแบ่งเขตเลือกตั้งและแบบสัดส่วน กลุ่มจังหวัดที่อยู่ในความรับผิดชอบของสาขาพรรคการเมืองนั้น

ข้อ ๕๐ องค์กรประชุมของที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคการเมือง ประกอบด้วย

(๑) กรรมการสาขาพรรคการเมืองไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง

(๒) สมาชิกในเขตเลือกตั้งไม่น้อยกว่าห้าสิบคน

การลงมติให้ถือเสียงข้างมากของสมาชิกที่มาร่วมประชุม กรณีที่มีเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๕๑ ให้ประธานสาขาพรรคเป็นประธานในที่ประชุมใหญ่สาขาพรรค ถ้าประธานสาขาพรรคไม่มาประชุม ให้รองประธานสาขาพรรคทำหน้าที่แทน ถ้ารองประธานสาขาพรรคไม่มา หรือไม่อยู่ในที่ประชุม ให้คณะกรรมการสาขาพรรคที่มาประชุมเลือกกรรมการคนใดคนหนึ่งเป็นประธานที่ประชุม และให้เลขานุการสาขาพรรคทำหน้าที่เป็นเลขานุการในที่ประชุม

ข้อ ๕๒ กิจการดังต่อไปนี้ ให้กระทำโดยที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคเท่านั้น

(๑) กิจการตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยพรรคการเมือง หรือกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง หรือตามประกาศของคณะกรรมการเลือกตั้ง

(๒) รับรองงบการเงินประจำปีของสาขาพรรค

(๓) เลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรค หรือกรรมการสาขาพรรค

ข้อ ๕๓ คำบอกกล่าวเรียกประชุมใหญ่สาขาพรรคทุกราว ให้ประธานสาขาพรรคแจ้งกำหนดการประชุมให้สมาชิกพรรคทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน โดยให้ระบุ วัน เวลา และสถานที่ประชุม และระเบียบวาระการประชุมด้วย

ส่วนที่ ๔

การประชุมคณะกรรมการสาขาพรรค

ข้อ ๕๔ ให้มีการประชุมคณะกรรมการสาขาพรรคอย่างน้อยหนึ่งครั้งต่อเดือน และประธานสาขาพรรคเป็นผู้กำหนดวัน เวลา หรือเรียกประชุมพิเศษอีกก็ได้ตามความจำเป็นหรือตามคำขอของคณะกรรมการสาขาพรรคจำนวนเกินกึ่งหนึ่งรวมกันขอให้เปิดประชุมพิเศษ ในการขอให้มีการประชุมพิเศษจะต้องมีวาระหรือประเด็นที่จะประชุมเพื่อขอมติอย่างชัดเจน

ข้อ ๕๕ การประชุมคณะกรรมการสาขาพรรค ต้องมีกรรมการสาขาพรรคมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการสาขาพรรคที่มีอยู่ในขณะนั้น จึงจะเป็นองค์ประชุม โดยให้ประธานสาขาพรรคเป็นประธานในที่ประชุม หากประธานสาขาพรรคไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ประธานได้ ก็ให้รองประธานสาขาพรรคทำหน้าที่แทนและให้เลขานุการสาขาพรรคเป็นเลขานุการในที่ประชุม แต่ถ้าเลขานุการสาขาพรรคไม่มาประชุม หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ก็ให้รองเลขานุการสาขาพรรคทำหน้าที่แทน

ข้อ ๕๖ มติของที่ประชุมคณะกรรมการสาขาพรรค ให้ถือเสียงข้างมาก

หมวด ๑๑

การบริหารการเงินและทรัพย์สิน

และการจัดทำบัญชีของพรรคการเมืองและสาขาพรรคการเมือง

ข้อ ๕๗ ให้คณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองมีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการบริหารการเงินทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดของพรรคการเมืองและสาขาพรรคการเมือง ตลอดจนจัดให้มีการทำบัญชีให้ถูกต้องตามความเป็นจริง

ในกรณีที่มีการจัดตั้งสาขาพรรคการเมือง ให้เป็นประธานสาขาพรรคการเมืองจัดให้มีการทำบัญชีของสาขาพรรคการเมืองและรับรองความถูกต้อง ตลอดจนจัดส่งบัญชีของสาขาพรรคการเมือง เพื่อแสดงรวมไว้ในบัญชีของพรรคการเมือง

ข้อ ๕๘ บัญชีของพรรคการเมืองและบัญชีของสาขาพรรคการเมือง ประกอบด้วย

- (๑) บัญชีรายวันแสดงรายรับ และแสดงค่าใช้จ่ายหรือรายจ่าย
- (๒) บัญชีแสดงรายรับจากการบริจาค
- (๓) บัญชีแยกประเภท
- (๔) บัญชีแสดงทรัพย์สินและหนี้สิน

การลงรายการบัญชี ต้องมีเอกสารประกอบการลงบัญชีที่ถูกต้อง สมบูรณ์ โดยครบถ้วน
บัญชีตาม (๑) และ (๒) ต้องลงรายการให้แล้วเสร็จภายในสิบห้าวัน นับแต่รายการนั้นเกิดขึ้น
บัญชีตาม (๓) และ (๔) ต้องลงรายการให้แล้วเสร็จภายในสิบห้าวัน นับแต่วันสิ้นเดือนของเดือน
ที่รายการนั้นเกิดขึ้น

หมวด ๑๒

รายได้ของพรรคการเมือง การกำหนดอัตราค่าธรรมเนียม

และค่าบำรุงพรรคการเมืองและการบริจาคแก่พรรคการเมือง

ข้อ ๕๙ พรรคอาจมีรายได้ ดังต่อไปนี้

(๑) เงินค่าธรรมเนียม และค่าบำรุงพรรคการเมือง

(๒) เงินที่ได้จากการจำหน่ายสินค้า หรือบริจาคของพรรค

(๓) เงิน ทรัพย์สิน และประโยชน์อื่นใดอันอาจคำนวณเป็นเงินได้ที่ได้จากการจัดกิจกรรม
หาทุนของพรรค

(๔) เงิน ทรัพย์สิน และประโยชน์อื่นใด อาจคำนวณเป็นเงินได้ที่ได้จากการบริจาค
แก่พรรคการเมือง

(๕) เงินอุดหนุนจากกองทุน

(๖) ดอกผลของเงิน และรายได้จากทรัพย์สินของพรรค

ข้อ ๖๐ สมาชิกพรรคการเมืองอาจเสียค่าบำรุงพรรคประจำปี ส่วนอัตราที่จะเก็บเท่าไร
และจะเก็บเมื่อใดนั้น ให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๖๑ การบริจาคแก่พรรคการเมืองให้เป็นตามบัญญัติของกฎหมาย ประกาศของคณะกรรมการ
การเลือกตั้ง และประกาศของนายทะเบียนพรรคการเมือง

หมวด ๑๓

การลงโทษสมาชิก

ข้อ ๖๒ การกล่าวหาสมาชิกของพรรคคนใดว่าได้กระทำ หรือละเว้นการกระทำอันควร
แก่การลงโทษ ต้องทำหนังสือถึงหัวหน้าพรรค มีสมาชิกสามัญไม่น้อยกว่ายี่สิบคนลงลายมือชื่อ

ข้อ ๖๓ เมื่อได้รับหนังสือตามข้อ ๖๒ แล้ว ให้หัวหน้าพรรคมอบอำนาจให้กรรมการบริหารพรรค คนใดคนหนึ่งหลายคน ทำการสอบสวนข้อกล่าวหา ถ้าสอบสวนแล้วเห็นว่าไม่มีมูล หัวหน้าพรรค มีอำนาจสั่งยกข้อกล่าวหาขึ้นเสียได้ แต่หากสอบสวนแล้วเห็นว่า มีมูล ให้เสนอข้อกล่าวหาขึ้น พร้อมทั้ง รายงานการสอบสวนต่อหัวหน้าพรรค เพื่อ

(๑) พิจารณาชี้ขาด หรือ

(๒) แต่งตั้งกรรมการ หรือสมาชิกสามัญไม่เกินกว่าห้าคน เป็นกรรมการพิจารณาเสนอความเห็น ต่อหัวหน้าพรรคได้

ข้อ ๖๔ ในการพิจารณาข้อกล่าวหา สมาชิกต้องให้โอกาสแก่ผู้ถูกกล่าวหาแก้ข้อกล่าวหา ตลอดจนแสดงหลักฐานฝ่ายตนภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งข้อกล่าวหา

ข้อ ๖๕ เมื่อการพิจารณาสิ้นสุดลง หัวหน้าพรรคมีอำนาจสั่งการอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) ให้ระงับเรื่องกล่าวหา

(๒) ยกข้อกล่าวหา

(๓) ตำหนิสมาชิกพรรคผู้ถูกกล่าวหา

(๔) ภาคทัณฑ์สมาชิกพรรคผู้ถูกกล่าวหา

ในกรณีที่หัวหน้าพรรคเห็นว่าควรได้รับการลงโทษ โดยการลบชื่อสมาชิกผู้ถูกกล่าวหาออกจาก ทะเบียน ให้หัวหน้าพรรคเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรคพิจารณาวินิจฉัยสั่งการ และมติที่ประชุม คณะกรรมการบริหารพรรค ถือเป็นอันสิ้นสุดลง

ข้อ ๖๖ การพ้นจากสมาชิกพรรค กรณีเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามข้อ ๖๓ พรรคสอง ให้หัวหน้าพรรคเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรคให้ความเห็นชอบในเบื้องต้น แล้วดำเนินการต่อไป ตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๑ พรรคท้าย

หมวด ๑๔

การแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับและนโยบายของพรรค

ข้อ ๖๗ การแก้ไขเพิ่มเติมนโยบายพรรค และข้อบังคับพรรค จะทำได้ก็แต่ด้วยความเห็นชอบ ของคณะกรรมการบริหารพรรคและได้รับอนุมัติจากที่ประชุมใหญ่พรรค

ข้อ ๖๘ การแก้ไขเพิ่มเติมนโยบายพรรค และข้อบังคับพรรคต้องดำเนินการ ดังนี้

(๑) ยึดติเสนอจากคณะกรรมการบริหารพรรค หรือจากสมาชิกพรรคไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยคน

(๒) ที่ประชุมใหญ่พรรคออกเสียงลงคะแนนอนุมัติ โดยคะแนนเสียงเกินกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวน สมาชิกที่มาประชุม

หมวด ๑๕

การเลิกพรรคและสาขาพรรค

ข้อ ๖๙ พรรคมีความมุ่งมั่นที่จะสนับสนุนการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขให้มั่นคงสืบไป ฉะนั้น สมาชิกพรรคจะช่วยกันดำรงรักษาพรรคให้ดำรงอยู่คู่ปวงชนชาวไทย จนสุดความสามารถ เว้นแต่จะถูกยุบเลิกตามกฎหมาย

ข้อ ๗๐ การยุบเลิกพรรค และสาขาพรรค ให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๗๑ ในกรณีที่พรรคต้องยุบเลิก ให้ทรัพย์สินของพรรคภายหลังที่เหลือจากการชำระบัญชีแล้ว ตกเป็นของกองทุนเพื่อการพัฒนาทางการเมือง

รายชื่อคณะกรรมการบริหารพรรคพลังมวลชน

คณะกรรมการบริหารพรรคพลังมวลชน จำนวน ๘ คน ดังนี้

๑. นายกรภพ ครองจักรภพ	หัวหน้าพรรค
๒. นายประหัยต์ สุวรรณรัตน์	รองหัวหน้าพรรค
๓. นายชัยโรจน์ นันทกীরติพัฒน์	เลขาธิการพรรค
๔. นายสากล ผอมเขียว	รองเลขาธิการพรรค
๕. นางสาวนิสาร์ตน์ สืบสาย	เหรัญญิกพรรค
๖. นางดารณี อรุณพงษ์	นายทะเบียนสมาชิกพรรค
๗. นายธาดา โสมสิริวัลย์	โฆษกพรรค
๘. นางสุนาด ช่วยสถิตย์	กรรมการบริหารพรรค

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๒๔ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๔

อภิชาติ สุขัคคานนท์

ประธานกรรมการการเลือกตั้ง

นายทะเบียนพรรคการเมือง